

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

ÜHELTL POOLT EUROOPA ÜHENDUSE JA SELLE LIIKMESRIIKIDE NING TEISELT POOLT
ŠVEITSI KONFÖDERATSIOONI VAHELISE ISIKUTE VABA LIIKUMIST KÄSITLEVA
KOKKULEPPE ALUSEL LOODUD ÜHISKOMITEE OTSUS nr 1/2012,

31. märts 2012,

millega asendatakse kokkuleppe II lisa sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta

(2012/195/EL)

ÜHISKOMITEE,

võttes arvesse ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahelist isikute vaba liikumist käsitlevat kokkulepet⁽¹⁾ (edaspidi „kokkulepe“), eriti selle artiklit 18,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kokkuleppele kirjutati alla 21. juunil 1999 ja see jõustus 1. juunil 2002.
- (2) Kokkuleppe sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitlevat II lisa muudeti viimati ELi-Šveitsi Ühiskomitee otsusega nr 1/2006⁽²⁾ ja nüüd tuleks seda ajakohastada, võttes arvesse pärast seda jõustunud Euroopa Liidu uusi õigusakte, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta⁽³⁾ ning selle määruse rakendamiseks võetud meetmeid.
- (3) Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 (sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes)⁽⁴⁾ on asendatud määrusega (EÜ) nr 883/2004.
- (4) Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kokkuleppe II lisa ja selle protokoll konsolideerida õiguslikult siduva versioonina.

(5) Kokkuleppe II lisa tuleks ajakohastada vastavalt Euroopa Liidu asjakohaste õigusaktide arengule,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahelise isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe (edaspidi „kokkulepe“) II lisa asendatakse käesoleva otsuse lisaga.

Artikkel 2

Käesolev otsus on koostatud bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi ja ungari keeles, kusjuures tekstid kõikides nimetatud keeltes on võrdselt autentsed.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmisele järgneval päeval.

Brüssel, 31. märts 2012

Ühiskomitee nimel

esimees

Mario GATTIKER

⁽¹⁾ EÜT L 114, 30.4.2002, lk 6.

⁽²⁾ ELT L 270, 29.9.2006, lk 67.

⁽³⁾ ELT L 166, 30.4.2004, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 149, 5.7.1971, lk 2.

LISA

II LISA

SOTSIAALKINDLUSTUSSÜSTEEMIDE KOORDINEERIMINE

Artikkel 1

1. Kokkuleppeosalised lepivad kokku, et sotsiaalkindlustusskeemide kooskõlastamisel kohaldavad nad omavahel Euroopa Liidu õigusakte, millele on käesoleva lisa A jaos viidatud, vastavalt samas jaos tehtud muudatustele, või kõnealuste õigusaktidega samaväärseid eeskirju.
2. Käesoleva lisa A jaos esinev mõiste „liikmesriik (liikmesriigid)” hõlmab lisaks asjaomaste Euroopa Liidu õigusaktide reguleerimisalasse kuuluvatele riikidele ka Šveitsi.

Artikkel 2

1. Käesoleva lisa sätete kohaldamisel võtavad kokkuleppeosalised nõuetekohaselt arvesse käesoleva lisa B jaos nimetatud Euroopa Liidu õigusakte.
2. Käesoleva lisa sätete kohaldamisel võtavad kokkuleppeosalised arvesse käesoleva lisa C jaos nimetatud Euroopa Liidu õigusakte.

Artikkel 3

1. Käesoleva lisa protokollis esitatakse erisätteid, mis käsitlevad vähem kui üheaastase kehtivusajaga Šveitsi elamisluba omavate Euroopa Liidu teatavate liikmesriikide kodanike suhtes töötuskindlustuse valdkonnas kehtivat üleminekukorda, Šveitsi toetusi kõrvalabi vajavatele isikutele ning hüvitisi seoses vanadus-, toitjakaotus- ja invaliidsuspensioonide hõlmavate tööalaste hüvitiste skeemidega.
2. Protokoll on käesoleva lisa lahutamatu osa.

A JAGU: NIMETATUD ÕIGUSAKTID

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta, ⁽¹⁾ mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 988/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta ja määratakse kindlaks selle lisade sisu ⁽²⁾

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel muudetakse määrust (EÜ) nr 883/2004 järgmiselt:

- a) I lisa I jakku lisatakse järgmine tekst:

„Šveits

Ülalpidamistoetuste ettemakseid käsitlevad kantonite õigusaktid vastavalt riikliku tsiviilseaduse artikli 131 lõikele 2 ja artikli 293 lõikele 2.”;

- b) I lisa II jakku lisatakse järgmine tekst:

„Šveits

Sünnitoetused ja lapsendamistoetused vastavalt asjakohastele peretoetusi käsitlevatele kantonite õigusaktidele peretoetusi käsitleva riikliku seaduse artikli 3 lõike 2 alusel.”;

- c) II lissasse lisatakse järgmine tekst:

„Saksamaa-Šveits

- a) 25. veebruari 1964. aasta sotsiaalkindlustuse konventsioon, mida on muudetud 9. septembri 1975. aasta täiendava konventsiooniga nr 1 ja 2. märtsi 1989. aasta täiendava konventsiooniga nr 2:
 - i) lõpp-protokolli punkti 9b lõike 1 punktid 1–4 (Saksamaa Büsingeni territooriumi elanike suhtes kohaldatavad õigusaktid ja nende mitterahaliste haigushüvitiste õigused);
 - ii) lõpp-protokolli punkti 9e lõike 1 alapunkti b esimene, teine ja neljas lause (juurdepääs vabatahtlikule haiguskindlustusele Saksamaal, tulenevalt seal elukoha muutumisest).

⁽¹⁾ ELT L 166, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 284, 30.10.2009, lk 43.

b) 20. oktoobri 1982. aasta töötuskindlustust käsitlev konventsioon, mida on muudetud 22. detsembri 1992. aasta lisaprotokolliga:

- i) Saksamaa (Büsingeni piirkond) osaleb Šveitsi seaduste kohaselt ette nähtud kantoni osamaksuga sama suure summa ulatuses niisuguste kulutuste katmises, mis on seotud tegelike kohtadega, kus rakendatakse tööhõivet parandavaid meetmeid selle sätte alla kuuluvate töötajate suhtes (artikli 8 lõige 5).

Hispaania-Šveits

11. juuni 1982. aasta lisakonventsiooniga muudetud 13. oktoobri 1969. aasta sotsiaalkindlustuskonventsiooni lõpp-protokoll punkt 17, Hispaania kindlustusskeemiga käesoleva sätte kohaselt kindlustatud isikud ei pea ühinema Šveitsi haiguskindlustusskeemiga.

Itaalia-Šveits

18. detsembri 1963. aasta 1. lisakonventsiooni, 4. juuli 1969. aasta lisalepingu, 25. veebruari 1974. aasta lisaprotokoll ja 2. aprilli 1980. aasta lisalepinguga nr 2 muudetud 14. detsembri 1962. aasta sotsiaalkindlustuskonventsiooni artikli 9 lõige 1.”;

d) IV lisse lisatakse järgmine tekst:

„Šveits”;

e) VIII lisa 1. osasse lisatakse järgmine tekst:

„Šveits

Kõik põhiskeemi alla kuuluvad vanadus-, toitjakaotus- ja invaliidsuspensionide taotlused (vanadus- ja toitjakaotuskindlustus ning invaliidsuskindlustust käsitlevad riiklikud seadused) ja tööalaste hüvitiste skeemide alla kuuluvad vanaduspensionide taotlused (töölaseid vanadus-, toitjakaotus- ja invaliidsuskindlustusskeeme käsitlev riiklik seadus).”;

f) VIII lisa 2. osasse lisatakse järgmine tekst:

„Šveits

Töölaste hüvitiste skeemide alla kuuluvad vanadus-, toitjakaotus- ja invaliidsuspensionide taotlused (töölaseid vanadus-, toitjakaotus- ja invaliidsuskindlustusskeeme käsitlev riiklik seadus).”;

g) IX lisa II osasse lisatakse järgmine tekst:

„Šveits

Töölaste hüvitiste skeemide alla kuuluvad tootjakaotus- ja invaliidsuspensionide taotlused (töölaseid vanadus-, toitjakaotus- ja invaliidsuskindlustusskeeme käsitlev riiklik seadus).”;

h) X lisse lisatakse järgmine tekst:

„Šveits

1. Täiendavad hüvitised (19. märtsi 1965. aasta täiendavate riiklike hüvitiste seadus) ja kantonite õigusaktidega ette nähtud samalaadsed hüvitised.
2. Puudust kannatavatele isikutele invaliidsuskindlustuse raames makstavad pensionid (19. juuni 1959. aasta riikliku invaliidsuskindlustuse seaduse (7. oktoobri 1994. aasta redaktsioonis) artikli 28 lõige 1a).
3. Mitteosamakselised segahüvitised töötuse korral, nagu on ette nähtud kantonite õigusaktidega.
4. Mitteosamakselised erakorralised invaliidsuspensionid, mida vastavalt 19. juuni 1959. aasta riikliku invaliidsuskindlustuse seaduse artiklile 39 makstakse niisugustele puudega inimestele, kelle suhtes enne töövõimetuse tekkimist ei kohaldata Šveitsi õigusakte töötamise või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise alusel.”;

i) XI lisse lisatakse järgmine tekst:

„Šveits

1. Riikliku vanadus- ja tootjakaotuskindlustuse seaduse artiklit 2 ja riikliku invaliidsuskindlustuse seaduse artiklit 1, mis reguleerivad käesoleva kokkuleppega reguleerimata riikides elavate Šveitsi kodanike vabatahtlikku kindlustust nimetatud kindlustusvaldkondades, kohaldatakse väljaspool Šveitsi elavate isikute suhtes, kes on käesoleva kokkuleppe alla kuuluvate muude riikide kodanikud, samuti nimetatud riikide territooriumil elavate pagulaste ja kodakondsuseta isikute suhtes, kui need isikud liituvad vabatahtlikult kindlustussüsteemiga hiljemalt üks aasta pärast seda kuupäeva, mil lõppes nende vanadus-, tootjakaotus- või invaliidsuskindlustus pärast vähemalt viis järjestikust aastat kestnud kindlustusperioodi.

2. Kui isik ei ole enam kindlustatud Šveitsi vanadus-, toitjakaotus- või invaliidsuskindlustuse alusel pärast vähemalt viis järjestikust aastat kestnud kindlustusperioodi, on tal jätkuvalt õigus kindlustusele kokkuleppel tööandjaga, kui ta töötab Šveitsi tööandja heaks sellises riigis, mille suhtes käesolevat kokkulepet ei kohaldata, ning kui ta esitab sellekohase avalduse kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil ta kindlustus lõppes.

3. Šveitsi haiguskindlustusskeemis kindlustamise kohustus ja erandid sellest kohustusest

a) Šveitsi kohustuslikku ravikindlustust käsitlevaid õigusakte kohaldatakse järgmiste väljaspool Šveitsi elavate isikute suhtes:

i) isikud, kelle suhtes kohaldatakse Šveitsi õigusnorme vastavalt määruse II jaotisele;

ii) isikud, kellele hüvitiste maksmise kulud kannab Šveits vastavalt määruse artiklitele 24, 25, 26;

iii) isikud, kes saavad Šveitsi töötuskindlustushüvitisi;

iv) alapunktides i–iii nimetatud isikute, samuti Šveitsis elavate töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate pereliikmed, kes ei ole kindlustatud Šveitsi haiguskindlustusskeemi alusel, välja arvatud juhul, kui nimetatud pereliikmed elavad mõnes järgmistest riikidest: Taani, Hispaania, Ungari, Portugal, Rootsi ja Ühendkuningriik;

v) alapunktis ii nimetatud isikute või Šveitsis elava pensionäri pereliikmed, kes ei ole kindlustatud Šveitsi haiguskindlustusskeemi alusel, välja arvatud juhul, kui nimetatud pereliikmed elavad mõnes järgmistest riikidest: Taani, Portugal, Rootsi ja Ühendkuningriik.

Pereliikmeteks peetakse isikuid vastavalt elukohariigi õigusaktides esitatud pereliikme määratlusele.

b) Punktis a nimetatud isikud võivad taotluse esitamisel saada vabastuse kohustuslikust kindlustusest, kui ja kuni nad on järgmiste riikide elanikud ja suudavad tõendada, et haigestumise korral kuuluvad nad kõnealuse riigi kindlustussüsteemi alla: Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia ja Austria; Soome puhul punkti a alapunktides iv ja v nimetatud isikud ning Portugali puhul punkti a alapunktis ii nimetatud isikud.

Kõnealune taotlus

aa) tuleb esitada kolme kuu jooksul alates kuupäevast, mil tekib kohustus liituda Šveitsi kindlustussüsteemiga; kui taotlus esitatakse mõjuval põhjusel pärast osutatud tähtaega, jõustub erand kindlustuskohustuse alguskuupäevast;

bb) kehtib kõikide samas riigis elavate pereliikmete suhtes.

4. Kui sellise isiku suhtes, kelle suhtes kohaldatakse Šveitsi õigusnorme vastavalt määruse II jaotisele, on lõike 3 punkti b kohaselt kohaldatavad ka mõne teise käesoleva kokkuleppega hõlmatud riigi haiguskindlustust käsitlevad õigusaktid, ning kui isikul on õigus saada hüvitist nii Šveitsi tööõnnetuste, tööga mitteseotud õnnetuste ja kutsehaiguste vastu kindlustavalt asutuselt kui ka pädevalt haiguskindlustusasutuselt, jagatakse tööga mitteseotud õnnetuste mitterahaliste hüvitiste kulud võrdselt mõlema asutuse vahel. Šveitsi tööõnnetuste ja tööga mitteseotud õnnetuste vastu kindlustav asutus katab tööõnnetustest, teel töökohale toimunud õnnetustest ja kutsehaigustest tulenevad kulud ka juhul, kui isikul on õigus saada hüvitist elukohariigi haiguskindlustusasutuselt.

5. Nende Šveitsis töötavate, kuid mitte seal elavate isikute suhtes, kellel on punkti 3 alapunkti b kohaselt kindlustus vastavalt oma elukohariigi kindlustusskeemile, ning nimetatud isikute pereliikmete suhtes kohaldatakse nende Šveitsis viibimise ajal määruse artiklit 19.

6. Määruse artiklite 18, 19, 20 ja 27 kohaldamisel Šveitsis kannab pädev kindlustusandja kõik tõendatud kulud.

7. Niisuguse isiku puhul, kes kindlustab ennast Šveitsi kindlustusandja juures kolme kuu jooksul pärast käesoleva kokkuleppe reguleerimisalasse kuuluva teise riigi kindlustuse lõppemist, võetakse rasedus- ja sünnituspuhkuse või haigestumisega seotud võimaliku päevarahade reservi vähendamisel või suurendamisel arvesse kõnealuse teise riigi kindlustusskeemi kohaselt täitunud kindlustusperioode.

8. Isikut, kes töötas Šveitsis või oli seal füüsilisest isikust ettevõtja ning kattis ise oma ülalpidamiskulud, kuid kes on sunnitud tööst loobuma õnnetuse või haiguse tõttu ja kelle suhtes ei kohaldata enam Šveitsi invaliidsus-kindlustust käsitlevaid õigusakte, peetakse siiski kaetuks kõnealuse kindlustusega, mis katab tema taastusravi kuni invaliidsuspensiooni maksmise alguseni ja taastusravi kestel, tingimusel et isik ei asu uuesti tööle mõnes muus riigis kui Šveits.”
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord ⁽¹⁾

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel muudetakse määrust (EÜ) nr 987/2009 järgmiselt:

I lissasse lisatakse järgmine tekst:

„Šveitsi ja Prantsusmaa 26. oktoobri 2004. aasta kokkulepe, millega määratakse kindlaks tervisekindlustushüvitiste tagasimaksmise kord

Šveitsi ja Itaalia 20. detsembri 2005. aasta kokkulepe, millega määratakse kindlaks tervisekindlustushüvitiste tagasimaksmise kord”.

3. Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, ⁽²⁾ mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 592/2008, ⁽³⁾ nagu see kehtib Šveitsi ja liikmesriikide vahel enne käesoleva otsuse jõustumist, samuti viited määrustes (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 ning kui tegemist on minevikus esinenud juhtumitega.
4. Nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 574/72, millega nähakse ette määruse (EMÜ) nr 1408/71 (sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes) rakendamise kord, ⁽⁴⁾ mida on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 120/2009, ⁽⁵⁾ nagu see kehtib Šveitsi ja liikmesriikide vahel enne käesoleva otsuse jõustumist, samuti viited määrustes (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 ning kui tegemist on minevikus esinenud juhtumitega.
5. Nõukogu 29. juuni 1998. aasta direktiiv 98/49/EÜ ühenduse piires liikuvate töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate täiendavate pensioniõiguste kaitse kohta ⁽⁶⁾.

B JAGU: ÕIGUSAKTID, MIDA KOKKULEPPEOSALISED NÕUETEKOHASELT ARVESSE VÕTAVAD

1. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr A1, mis käsitleb dialoogi- ja lepitusmenetluse kehtestamist seoses dokumentide kehtivusega, kohaldatavate õigusaktide kindlaksmääramisega ja hüvitiste maksimisega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 alusel ⁽⁷⁾.
2. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr A2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 12 tõlgendamise kohta, mis käsitleb ajutiselt väljaspool pädeva riigi territooriumi töötavate lähetatud töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes kohaldatavaid õigusakte ⁽⁸⁾.
3. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 17. detsembri 2009. aasta otsus nr A3, mis käsitleb täitunud pidevate kindlustusperioodide liitmist vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 1408/71 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 883/2004 ⁽⁹⁾.
4. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr E1, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009 artiklis 4 osutatud elektroonilise andmevahetuse praktilist korraldust üleminekuperioodil ⁽¹⁰⁾.
5. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr F1, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 68 tõlgendamist seoses prioriteetsuse määramise eeskirjadega perehüvitiste kattumisel ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ ELT L 284, 30.10.2009, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 149, 5.7.1971, lk 2.

⁽³⁾ ELT L 177, 4.7.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 74, 27.3.1972, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 39, 10.2.2009, lk 29.

⁽⁶⁾ EÜT L 209, 25.7.1998, lk 46.

⁽⁷⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 5.

⁽⁹⁾ ELT C 149, 8.6.2010, lk 3.

⁽¹⁰⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 9.

⁽¹¹⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 11.

6. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr H1, mis käsitleb nõukogu määrustelt (EMÜ) nr 1408/71 ja (EMÜ) nr 574/72 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustele (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 ülemineku raamistikku ning sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni otsuste ja soovitude kohaldamist ⁽¹⁾.
7. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr H2, mis käsitleb sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni andmetöötuse tehnilise komisjoni töökorda ja koosseisu ⁽²⁾.
8. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 15. oktoobri 2009. aasta otsus nr H3, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009 artiklis 90 osutatud vahetuskursi kindlaksmääramisel aluseks võetavat kuupäeva ⁽³⁾.
9. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 22. detsembri 2009. aasta otsus nr H4, milles käsitletakse sotsiaalkindlustuse halduskomisjoni kontrollnõukogu koosseisu ja töömeetodeid ⁽⁴⁾.
10. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 18. märtsi 2010. aasta otsus nr H5, milles käsitletakse võitlust pettuste ja vigadega sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009 raames ⁽⁵⁾.
11. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr P1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 50 lõike 4, artikli 58 ja artikli 87 lõike 5 tõlgendamise kohta invaliidsus-, vanadus- ja toitjakaotuspensiooni määramisel ⁽⁶⁾.
12. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr S1 Euroopa ravikindlustuskaardi kohta ⁽⁷⁾.
13. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr S2, mis käsitleb Euroopa ravikindlustuskaardi tehnilist kirjeldust ⁽⁸⁾.
14. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr S3, millega määratakse kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 19 lõikega 1 ja artikli 27 lõikega 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009 artikli 25A osa lõikega 3 hõlmatud hüvitised ⁽⁹⁾.
15. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 2. oktoobri 2009. aasta otsus nr S4, mis käsitleb tagasimaksmise korda Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklite 35 ja 41 rakendamisel ⁽¹⁰⁾.
16. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 2. oktoobri 2009. aasta otsus nr S5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 1 punktis va sõnastatud mõiste „haiguse ning raseduse ja sünnituse korral antavad mitterahalised hüvitised” tõlgendamise kohta vastavalt määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklitele 17, 19, 20 ja 22, artikli 24 lõikele 1, artiklitele 25 ja 26, artikli 27 lõigetele 1, 3, 4 ja 5, artiklitele 28 ja 34 ning artikli 36 lõigetele 1 ja 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009 artiklite 62, 63 ja 64 alusel tagasi makstavate summade arvutamise kohta ⁽¹¹⁾.
17. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 22. detsembri 2009. aasta otsus nr S6, milles käsitletakse elukohajärgses liikmesriigis registreerimist vastavalt määruse (EÜ) nr 987/2009 artiklile 24 ning määruse (EÜ) nr 987/2009 artikli 64 lõikega 4 ettenähtud arvestuste koostamist ⁽¹²⁾.
18. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 22. detsembri 2009. aasta otsus nr S7, mis käsitleb üleminekut määrustelt (EMÜ) nr 1408/71 ja (EMÜ) nr 574/72 määrustele (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 ning hüvitusmenetluste rakendamist ⁽¹³⁾.
19. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr U1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009 artikli 54 lõike 3 kohta, mis käsitleb töötushüvitise suurendamist ülalpeetavate pereliikmete olemasolul ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 13.

⁽²⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 17.

⁽³⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 56.

⁽⁴⁾ ELT C 107, 27.4.2010, lk 3.

⁽⁵⁾ ELT C 149, 8.6.2010, lk 5.

⁽⁶⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 21.

⁽⁷⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 23.

⁽⁸⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 26.

⁽⁹⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 40.

⁽¹⁰⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 52.

⁽¹¹⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 54.

⁽¹²⁾ ELT C 107, 27.4.2010, lk 6.

⁽¹³⁾ ELT C 107, 27.4.2010, lk 8.

⁽¹⁴⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 42.

20. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr U2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 65 lõike 2 (milles käsitletakse selliste täielikult töötute isikute, v.a piirialatöötajate õigust töötushüvitistele, kes oma viimasel töötamisperioodil või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodil elasid muus liikmesriigis kui pädev liikmesriik) kohaldamisala kohta ⁽¹⁾.
21. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta otsus nr U3 mõiste „osaline töötus” ulatuse kohta, mis kehtib Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 65 lõikes 1 osutatud töötute isikute suhtes ⁽²⁾.

C JAGU: ÕIGUSAKTID, MIDA KOKKULEPPEOSALISED ARVESSE VÕTAVAD

1. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta soovitus nr U1, mis käsitleb selliste töötute suhtes kohaldatavat õigust, kes tegelevad osajalise kutse- või kaubandustegevusega liikmesriigis, mis ei ole nende elukohariik ⁽³⁾.
2. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 12. juuni 2009. aasta soovitus nr U2, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 64 lõike 1 punkti a kohaldamist töötute suhtes, kes lähevad kaasa oma abikaasa või partneriga, kes asub tegelema kutse- või äritegevusega liikmesriigis, mis ei ole pädev liikmesriik ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 43.

⁽²⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 45.

⁽³⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 49.

⁽⁴⁾ ELT C 106, 24.4.2010, lk 51.

Kokkuleppe II lisa**PROTOKOLL****I. Töötuskindlustus**

Kuni 30. aprillini 2011 kohaldatakse Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi kodanikest töötajate ning kuni 31. maini 2016 Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia kodanikest töötajate suhtes järgmist korda.

1. Vähem kui aastase kehtivusega elamislubadega töötajate töötuskindlustuse suhtes kehtivad järgmised eeskirjad.
 - 1.1. Seaduse järgi on õigus saada töötuskindlustusest tulenevaid töötushüvitisi üksnes isikutel, kes on tasunud Šveitsis vastava kindlustuse sissemaksid riiklikus töötuskindlustuse ja maksuõimetustoe-tuste seaduses (*loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité* – LACI) kindlaks määratud miinimumperioodi⁽¹⁾ vältel ja kes vastavad ka muudele töötushüvitiste saamise õiguse suhtes kehtivatele tingimustele.
 - 1.2. See osa kindlustuse sissemaksetest, mille on tasunud töötajad, kelle sissemaksete tasumise periood on liiga lühike selleks, et saada punkti 1.1 kohaselt Šveitsis õigus töötushüvitistele, makstakse tagasi nende päritoluriikidele vastavalt punktile 1.3, et aidata kaasa nende toetussummade katmisele, mida kõnealustele töötajatele makstakse täieliku töötuse korral; kõnealustel töötajatel ei ole õigust hüvitistele juhul, kui nad jäävad täielikult töötuks Šveitsis. Neil on siiski õigus saada hüvitisi halbade ilmastikutingimuste eest ja tööandja maksujõuetuks muutumise korral. Täieliku töötuse puhul maksab toetust päritoluriik, tingimusel et asjaomased töötajad otsivad tööturul tööd. Šveitsis täitunud kindlustusperioode võetakse arvesse samamoodi nagu päritoluriigis täitunud perioode.
 - 1.3. See osa kindlustuse sissemaksetest, mille on tasunud punktis 1.2 nimetatud töötajad, makstakse igal aastal tagasi järgmiste tingimuste kohaselt:
 - a) kõnealuste töötajate sissemaksete kogusumma arvestatakse maade kaupa töötajate aastase arvu ja iga töötaja tasutud keskmise aastase sissemaks (tööandja ja töötaja sissemaksed) alusel;
 - b) sel viisil arvestatud summast makstakse töötajate päritoluriigile tagasi selline osa, mis vastab töötushüvitise protsentuaalsele osale kõigist punktis 1.2 nimetatud toetustest, ning osa jäetakse Šveitsi käsutusse reservina edaspidiste toetuste maksmiseks⁽²⁾;
 - c) Šveits esitab igal aastal aruande tagasimakstud sissemaksete kohta. Kui päritoluriigid nõuavad, märgitakse arvestamise alused ja tagasimakstud summad. Päritoluriigid teatavad igal aastal Šveitsile punktis 1.2 nimetatud töötushüvitise saajate arvu.
2. Kui mõnel nimetatud korda kasutaval liikmesriigil on raskusi sissemaksete tagasimaksmise korra lõpetamisega või kui Šveitsil on raskusi tema suhtes kehtestatud liitmise korraga, võib kumbki kokkuleppeosaline suunata küsimuse ühiskomiteele.

II. Kõrvalabi vajavate isikute toetused

19. juuni 1959. aasta riikliku invaliidsuskindlustusseaduse ning 20. detsembri 1946. aasta riikliku vanadus- ja toitjakaotuskindlustusseaduse (mida on muudetud 8. oktoobri 1999. aasta seadusega) kohaselt kõrvalabi vajavatele isikutele ette nähtud toetusi makstakse üksnes Šveitsis elavatele isikutele.

⁽¹⁾ Perioodi pikkus on praegu 12 kuud.

⁽²⁾ Kaheaastase ajavahemiku jooksul nende Šveitsis töötushüvitise saamise õigust kasutavate töötajate puhul, kes on teinud sissemaksid vähemalt 12 kuud mitme Šveitsis elatud perioodi jooksul.

III. Vanadus-, toitjakaotus- ja invaliiduspensione hõlmavad tööalaste hüvitiste skeemid

Vanadus-, toitjakaotus- ja invaliiduspensione hõlmavaid tööalaste hüvitiste skeeme käsitleva 17. detsembri 1993. aasta riikliku seadusega (*loi fédérale sur la libre passage dans la prévoyance professionnelle vieillesse, survivants et invalidité*) ette nähtud toetused makstakse taotluse alusel välja töötajale või füüsilisest isikust ettevõtjale, kes kavatseb Šveitsist alatiseks lahkuda ja kelle suhtes vastavalt määruse II jaotisele ei kohaldata enam Šveitsi seadusi, tingimusel et kõnealune isik lahkub Šveitsist viie aasta jooksul alates käesoleva kokkuleppe jõustumisest, olenemata määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 10 lõikest 2.”
